

THE DEAD SEA SCROLLS

1.1

גיטין ס.

ורבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו האי ספר אפטרתא אסור למקרי ביה בשבת מאי טעמא דלא ניתן ליכתב מר בר רב אשי אמר לטלטולי נמי אסור מ"ט דהא לא חזי למיקרי ביה ולא היא שרי לטלטולי ושרי למיקרי ביה דר' יוחנן ור"ש בן לקיש מעייני בספרא דאגדתא בשבתא והא לא ניתן ליכתב אלא כיון דלא אפשר עת לעשות לה' הפרו תורתך ה"נ כיון דלא אפשר עת לעשות לה' הפרו תורתך

1.2

תמורה י"ד:

ותנא דבי רבי ישמעאל כתוב לך את הדברים האלה אלה אתה כותב אבל אין אתה כותב הלכות אמרי דלמא מילתא חדתא שאני דהא רבי יוחנן ור"ל מעייני בסיפרא דאגדתא בשבתא ודרשי הכי (תהלים קי"ט) עת לעשות לה' הפרו תורתך אמרי מוטב תיעקר תורה ואל תשתכח תורה מישראל

2.1

סנהדרין צ.

ואלו שאין להם חלק לעולם הבא האומר אין תחיית המתים מן התורה ואין תורה מן השמים ואפיקורוס ר"ע אומר אף הקורא בספרים החיצונים

2.2

סנהדרין ק:

רבי עקיבא אומר אאף הקורא בספרים החיצונים וכו':
תנא בספרי צדוקים רב יוסף אמר בספר בן סירא נמי אסור למיקרי

2.3

ב"ק צ"ב:

א"ל רבא לרבה בר מרי מנא הא מילתא דאמרי אינשי מטייל ואזיל דיקלא בישא גבי קינא דשרכי אמר ליה דבר זה כתוב בתורה שנוי בנביאים ומשולש בכתובים ותנן במתניתין ותנינא בברייתא כתוב בתורה דכתיב וילך עשו אל ישמעאל שנוי בנביאים דכתיב ויתלקטו אל יפתח אנשים רקים והיו עמו ומשולש בכתובים דכתיב כל עוף למינו ושכון ובני אדם לדומה לו

3.1

שבת קט"ו.

אמר ר' יוסי מעשה באבא חלפתא שהלך אצל רבן גמליאל בריבי לטבריא ומצאו שהי' יושב על שלחנו של (יוחנן הנזוף) ובידו ספר איוב תרגום והוא קורא בו אמר לו זכור אני ברבן גמליאל אבי אביך שהיה עומד ע"ג מעלה בהר הבית והביאו לפניו ספר איוב תרגום ואמר לבנאי שקעהו

תחת הנדבך אף הוא צוה עליו וגנזו ר' יוסי ברבי יהודה אומר עריבה של טיט כפו עליו אמר רבי שתי תשובות בדבר חדא וכי טיט בהר הבית מנין ועוד וכי מותר לאבדן ביד אלא מניחן במקום התורפה והן מרקיבין מאליהן

4.1

שבת קט"ו:

בעא מיניה ריש גלותא מרבה בר רב הונא היו כתובין בסם ובסיקרא בקומוס ובקנקנתום בלשון הקדש מצילין אותן מפני הדליקה או אין מצילין תיבעי למ"ד מצילין תיבעי למ"ד אין מצילין תיבעי למ"ד אין מצילין הני מילי היכא דכתיבי תרגום ובכל לשון אבל היכא דכתיבי בלשון הקדש מצילין או דילמא אפי' למ"ד מצילין ה"מ היכא דכתיבי בדיו דמיקיים אבל הכא כיון דלא מיקיים לא א"ל אין מצילין והא רב המנונא תנא מצילין א"ל אי תניא תניא מאי תניא אמר רב אשי כדתניא אין בין ספרים למגילה אלא שהספרים נכתבים בכל לשון ומגילה עד שתהא כתובה אשורית על הספר ובדיו

5.1

שבת קט"ו:

ת"ש היו כתובין גיפטיט מדית עיברית עילמית יוונית אע"פ שלא ניתנו לקרות בהן מצילין אותן מפני הדליקה תיובתא דרב הונא אמר לך רב הונא תנאי היא דתניא היו כתובין תרגום ובכל לשון מצילין אותן מפני הדליקה

6.1

שבת י"ד.

וספר מ"ט גזרו ביה רבנן טומאה אמר רב משרשיא שבתחלה היו מצניעין את אוכלין דתרומה אצל ס"ת ואמרו האי קדש והאי קדש כיון דקחזו דקאתו לידי פסידא גזרו ביה רבנן טומאה והידים מפני שהידים עסקניות הן תנא אף ידים הבאות מחמת ספר פוסלות את התרומה משום דר' פרנך דא"ר פרנך א"ר יוחנן האוחז ס"ת ערום נקבר ערום ס"ד אלא א"ר זירא ערום בלא מצות בלא מצות ס"ד אלא אימא ערום בלא אותה מצוה

6.2

כלים פט"ו

משנה ו

כל הספרים מטמאין את הידים, חוץ מספר העזרה.

6.3

ב"ב י"ד.

כדתניא כל הספרים נגללים מתחלתן לסופן וס"ת נגלל לאמצעיתו ועושה לו עמוד אילך ואילך א"ר אליעזר בר' צדוק כך היו כותבי ספרים שברושלים עושין ספריהם

6.4

ב"ב י"ד:

אמר רב אחא בר יעקב ספר עזרה לתחלתו הוא נגלל

7.1

שבת י"ג:

אמר רב יהודה אמר רב ברם זכור אותו האיש לטוב וחנניה בן חזקיה שמו שאלמלא הוא נגנז ספר יחזקאל שהיו דבריו סותרין דברי תורה מה עשה העלו לו ג' מאות גרבי שמן וישב בעלייה ודרשן:

8.1

ידיים פ"ד

משנה ה

תרגום שבעזרא ושבדניאל - מטמא את הידיים. תרגום שכתבו עברית, ועברית שכתבו תרגום, וכתב עברי - אינו מטמא את הידיים. לעולם אינו מטמא - עד שיכתבנו אשורית, על העור ובדיו.

8.2

משנה ו

אומרים צדוקים: קובלין אנו עליכם פרושים) שאתם אומרים: כתבי הקדש מטמאין את הידיים, וספרי המירס אינם מטמאים את הידיים. אמר רבן יוחנן בן זכאי: וכי אין לנו על הפרושים אלא זו בלבד? הרי הם אומרים: עצמות חמור טהורים, ועצמות יוחנן כהן גדול טמאים. אמרו לו: לפי חבתן היא טמאתן, שלא יעשה אדם עצמות אביו ואמו תרודות. אמר להם: אף כתבי הקדש לפי חבתן היא טמאתן; וספרי המירס שאינן חביבין - אינן מטמאין את הידיים.

8.3

משנה ז

אומרים צדוקין: קובלין אנו עליכם פרושים) שאתם מטהרים את הנצוק. אומרים פרושים: קובלין אנו עליכם צדוקים) שאתם מטהרים את אמת המים הבאה מבית הקברות. אומרים צדוקין: קובלין אנו עליכם פרושים) שאתם אומרים: שורי וחמורי שהזיקו - חיבין, ועבדי ואמתי שהזיקו - פטורין. מה אם שורי וחמורי שאיני חיב בהם מצות, הרי אני חיב בנזקן - עבדי ואמתי שאני חיב בהן מצות, אינו דין שאהא חיב בנזקן? אמרו להם: לא, אם אמרתם בשורי וחמורי, שאין בהם דעת, תאמרו בעבדי ובאמתי, שיש בהם דעת? שאם אקניטם, ילך וידליק גדישו של אחר ואהא חיב לשלם.

9.1

חגיגה כ"ג.

דתנן מטמאין היו את הכהן השורף את הפרה להוציא מלבן של צדוקין שהיו אומרים במעורבי שמש היתה נעשית

10.2

חולין קל"ו.

מעקה אע"ג דכתב רחמנא לגגך דידך אין דשותפות לא כתב רחמנא כי
יפול הנופל ממנו אלא גגך למאי אתא למעוטי בתי כנסיות ובתי מדרשות